

Bemærkninger til de af foreningerne foreslåede ændringer i enkelte paragraffer i det af justitsministeriet fremsatte forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægt m.v.)

Ad § 755, stk. 1

Medens udkastet nøjes med simpel mistanke som grundlag for anholdelse, har forslaget skærpet kravet ved at kræve »rimelig grund«. Vi mener imidlertid, at ordet »rimelig« er for udflydende og vagt til at kunne anvendes som kriterium i en lov – og ikke mindst for et område, hvor det er af afgørende betydning, at den efterfølgende kontrol er så effektiv som muligt – og kan ikke se nogen grund til at svække betingelserne, hvor nu også den formelle kompetence flyttes fra domstolene til politiet – tværtimod. Vi fastholder derfor den gældende lovs mere præcise og konkrete formulering: »af bestemte grunde«, jfr. herved også modbetænkningen, p. 9.

Ad § 756

Vi ønsker indføjet ordene: »på kriminalforsorgens begæring«. Vilkårsovertrædelser er i modsætning til kriminalitet intet politimæssigt, men et forsorgsmæssigt forhold. Hvis vilkårsovertrædelser overhovedet skal kunne give grundlag for frihedsberøvelse, må det i al fald være ud fra en forsorgsmæssig vurdering og derfor også på kriminalforsorgens begæring. En beføjelse for politiet til at foretage anholdelser uden grundlag i kriminalitet, men alene i vilkårsovertrædelse, f. eks. i form af alkoholnydelse, giver mulighed for misbrug, specielt overfor prøveløsladte. Reglerne i § 755, stk. 4 og 5 bør finde tilsvarende anvendelse.

Ad § 758, stk. 1.

Ordene »penge og« bør udgå, da penge hverken kan bruges til vold eller flugt og falder ind under ordet »genstande«, i det omfang de har betydning for efterforskningen. Det må være en menneskeret for den an-

holdte at beholde penge til småfornödenheder.

Ransagning er i sig selv en ydmygende foranstaltning, og der er ingen grund til, at anholdelse skulle give politiet særlig ret til personlig ransagning ud over, hvad det indledningsvis accepterede bevaringsformål berettiger.

Ad § 758, stk. 2.

Her som andre steder må sprogbrugen gøres så stram, at fortolkninger og dermed misbrug undgås. »Snarest muligt« skal derfor ændres til »straks«. Herved får politiet den naturlige bevisbyrde, hvis der måtte forekomme situationer, som har karakter af umulighed (der som bekendt ikke forpligter nogen). Kun med det her foreslåede kommer loven i øvrigt i overensstemmelse med Europakonventionens krav (artikel 5, stk. 2).

Det er en selvfølge, at enhver sigtet gøres bekendt med sine rettigheder, og dette gælder særligt i anholdelsessituationen.

Ad § 762, stk. 1.

I nr. 2) ændres ordet »frygte« til det mere objektive og konstaterbare »antage«.

Nr. 3) omformuleres helt. Det må tydeliggøres,

at kun egentlig modvirken og ikke blot vanskeliggørelse kommer i betragtning,

at det relevante er undersøgelsen imod den sigtede selv og ikke imod andre – ej heller andre som behandles under samme sag,

at vilje ikke er nok – der må også kræves evne,

at kun modvirken af samme art som til de typer, som nævnes, kan medføre fængsling (hvorfor ordet »navnlig« må udgå).

Ad § 762, stk. 2.